

Leder: Mediejustits

HANDLEKRAFT er en god egenskab hos en politiker, ikke mindst en minister.

Hvis handlekraften imidlertid praktiseres uden den nødvendige fornuft, klogskab og eftertanke, kan det blive endog meget pinligt.

Det er netop, hvad det er blevet for tidligere forbrugerminister, nuværende transportminister Carina Christensen. Faktisk har hun kvæjet sig ganske eftertrykkeligt, og det koster skatteyderne foreløbig 8,2 mio. kr. Selv har hun måttet give afkald på sin troværdighed.

Forhistorien er, at medierne, og især DR TV, i forsommeren 2007 interesserede sig voldsomt for transport af slagtesvin med danske transportfirmaer. Tv-hold fulgte i skjul nogle svinetransporter over den dansk/tyske grænse, og der åbenbarede sig nogle påfaldende forhold, som også de øvrige medier interesserede sig for.

Spørgsmålet var, om transporterne foregik i overensstemmelse med gældende lov.

Den daværende forbrugerminister Carina Christensen var inviteret i tv-studiet og blev i en direkte udsendelse konfronteret med billederne fra svinetransporterne. Hvor godt hun havde forberedt sig er tvivlsomt, men i den direkte udsendelse demonstrerede hun i hvert fald en handlekraft, som ville have gjort hende ære, hvis den havde været velunderbygget.

Det var den imidlertid ikke, og det er første halvdel af skandalen.

Hun erklærede med fuld musik og patos, at hun hermed lukkede virksomhedernes samlestalde. Sådan! Ikke mere snak! Kort proces! Nu kunne det være nok!

Problemet var, at hun ikke havde fulgt gældende procedureregler, herunder den temmelig grundlæggende at høre, hvad den anklagede part havde at sige.

For denne forsømmelse måtte hun kun et par måneder efter modtage en alvorlig kritik fra statens advokat, kammeradvokaten.

Svineeksportørernes samlestalde blev lukket, og de led store økonomiske tab.

I sidste uge blev der indgået forlig med den ene af eksportørerne: 8,2 mio. kr. i erstatning for tabt indtjening. Yderligere en erstatningssag er under forhandling, og det vurderes, at erstatningsbeløbet i hvert fald ikke bliver mindre.

Nu kan man som bekendt ikke afsætte en minister, som allerede har forladt embedet, og begrebet ministeransvar udstrækkes ikke til personligt økonomisk ansvar for den skade, som man har forvoldt.

Ministre har det med at smykke sig med begrebet ansvar og er meget dygtige til at fralægge sig det, hvis nogen skulle finde på at gøre det gældende.

Mens svineeksportørerne således modtager erstatning for ministerens fadæse, og skatteyderne betaler, rejser sig et naturligt, men påtrængende spørgsmål: Hvad var det egentlig med de svinetransporter? Var de ulovlige? Var der tale om dyremishandling?

Det er den anden halvdel af skandalen.

Efter ministerens udøvelse af bevidstløs mediejustits på tv blev der indgivet politianmeldelse mod svineeksportørerne.

I den sag er der absolut intet sket. Der har ikke været foretaget afhøringer, og der er ikke rejst sigtelse. Anmeldelserne har ligget urørt hos politiet i over et år, men Fødevareministeriet oplyser, at politianmeldelserne opretholdes.

»Det er at behandle danske virksomheder ringere end det, der foregår i Zimbabwe,« mener advokat Hans Sønderby, og deri har han en for ministeren, politiet og det danske retssamfund ubehagelig skarp pointe.

Hvis svineeksportørerne har gjort noget forkert, skal de retsforfølges og straffes.

Hvis ikke, skal sagen afsluttes og lukkes under lige så stor offentlighed som den, hvorunder den blev skabt.